

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

Τιμάται γρ. ἀργ. 2.

Τιμάται γρ. ἀργ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 12 Ἀπριλίου 1892.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—Κωνσταντῖνος ὁ Ζάππας.—
Ἐῤδοξος ὁ θαλασσοπόρος.—Ποικίλα.—Ἡρόδοτος ὁ πατὴρ
τῆς Ἱστορίας.—Οἱ τῆς Σιδωνος ἑλληνικοὶ θαρκοφάγοι (Ἐν
τῷ Αὐτοκρατορικῷ Μουσείῳ Κωνσταντινουπόλεως).—Ὁ ἱατρὸς
Μέτζγκερ.—Ἡ Δευτέρα Μήνηρ (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχα κατὰ τὸ ἡμέτερον ἡμερολό-
γιον καὶ κατὰ τὸ γρηγοριανὸν ὥς καὶ αἱ ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς
ταύταις διακοπαὶ τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐργασιῶν ἐν τοῖς
κράτεσι, τοῖς διοικουμένοις ὑπὸ συνταγματικῶν θεσμῶν,
κατ' ἀνάγκην ἐπέβαλον τὴν σιγὴν εἰς τὴν πολιτικὴν,
ἥτις καὶ οὐδὲν σχεδὸν ἐπαρουσίασε κατὰ τὴν ἐβδομάδα
ταύτην γεγονὸς νέον, δυνάμενον νὰ ἐπισπᾶσθαι τὴν γε-
νικὴν προσοχὴν καὶ ν' ἀπασχολήσῃ τὴν μερίμναν τοῦ
διπλωματικοῦ κόσμου. Βεβαίως ὑπάρχουσι γεγονότα τινὰ
προκαλοῦντα τὴν ἀνασκάλευσιν τῶν μαστιζουσῶν τὸν
εὐρωπαϊκὸν κόσμον πληγῶν, τῶν κατενεχθεισῶν διὰ τῆς
ἀθετήσεως τῆς βερολινείου συνθήκης ἐπὶ τῇ παρὰ τὰς
διακελεύσεις αὐτῆς ἐκλογῇ τῆς 25/7. Ιουλίου 1887, ἥς ἡ
κύρωσις ζητεῖται δι' ἐγγράφων ἐπισήμων, συντεταγμέ-
νων παρὰ τοὺς κανόνας τῆς λογικῆς καὶ κατακρινομένων
καὶ ὑπ' αὐτῶν ἐτι τῶν θερμῶν συνηγῶρων, ὅσοι ἀφθονοῦν
ἐσπένδον καμπανίτην ἐπὶ τῷ ἐπελθόντι τῷ 1885 προξικο-
πῆματι, ἀλλ' ἡ λεπτομερὴς αὐτοῦ ἐξέτασις παρέχει
πολλοὺς τοὺς κινδύνους ἐνεκα τοῦ ὀλισθηροῦ ἐδάφους,
ἐφ' οὗ ἡ ἔρευνα αὐτὴ νὰ διεξαχθῇ δύναται. Τούτου ἔνε-
κεν ἡ προσοχὴ στρέφεται μᾶλλον περὶ τὰς μετ' ἐπιτάσεως
διαδιδόμενας φήμας περὶ συνεντεύξεως τῶν αὐτοκρατό-
ρων Γουλιέλμου καὶ Ἀλεξάνδρου, τοῦ τελευταίου ἀπο-
δίδοντος τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπίσκεψιν ἐν Νάρβα. Καὶ ὄντως
ἡ συνέντευξις τῶν ΑΑ. ΜΜ. ἀποτελεῖ σπουδαῖον σύμ-
πτωμα ἐν τῇ πολιτικῇ τῶν δύο αὐτοκρατοριῶν καὶ μά-
λιστα μετὰ τὰς ἐπιτεινομένας εἰδήσεις περὶ ἐμπορικῆς
τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Γερμανίας προσεγγίσεως, πραγμα-
τουμένης τῇ πρωτοβουλίᾳ ἰδίᾳ τῆς δευτέρας, ἅτε φοβου-
μένης τὴν αὐξουσαν δύναμιν τοῦ γείτονος κράτους καὶ
ἀγωνιζομένης διὰ τῆς βελτιώσεως τῶν ἐμπορικῶν καὶ
οἰκονομικῶν σχέσεων πρὸς αὐτό, διὰ τῆς εὐνοίας πρὸς

τὸ ρωσικὸν ρούβλιον, νὰ προλείδῃ τὴν ὁδὸν εἰς πολι-
τικὴν συμφωνίαν καὶ εἰς χαλάρωσιν οὕτω τῶν τεταμένων
διπλωματικῶν σχέσεων τῶν δύο ἀνακτοβουλιῶν. Οὐδεὶς
ὑπάρχει ὁ μὴ ἀνομολογῶν ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξαν-
δρος εἰρηνικῶν ἐμφερεῖται προθέσεων καὶ μετ' ὅλας τὰς
πικρίας, ἃς ἡ κυβέρνησις καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐποτίσθη
παρὰ τῆς Γερμανίας, οὐδέποτε διανοήθη νὰ ἀρξηται
χειρῶν ἀδίκων κατὰ τῆς γείτονος ταύτης, τῆς διοργα-
νωσάσης τὴν τριπλὴν συμμαχίαν ἐναντίον τοῦ εὐεργε-
τήσαντος αὐτὴν κράτους καὶ τοῦ παρασχόντος τὴν με-
γίστην τῶν ἐν τῇ πολιτικῇ ὑπηρεσιῶν διὰ τῆς τηρήσεως
εὐμενοῦς οὐδετερότητος πρὸς τὴν Πρωσίαν κατὰ τὴν
πρὸς τὸν πολέμιον τοῦ 1870 πάλην· ἀλλ' ἡ συστημα-
τικὴ καταφορὰ τῆς Γερμανίας ἐναντίον πάσης ἐπιχειρή-
σεως τῆς Ρωσίας, ἡ σφοδρὰ καταδίωξις τοῦ ρωσικοῦ
ρουβλίου, οἱ θεσπισθέντες περιορισμοὶ ἐν τῇ εἰς Γερμα-
νίαν εἰσαγωγῇ τοῦ ρωσικοῦ σίτου, ἡ σκληρὰ τοῦ τύπου
καταφορὰ κατὰ παντὸς ρωσικοῦ, ἡ διὰ ζοφερῶν χρωμά-
των ἀπόχρωσις τῶν τῆς Ρωσίας ἐσωτερικῶν, καίτοι ἐν
Γερμανίᾳ ἐπισυνέβησαν πολλῶ σοβαρώτερα συνεπεῖα τῶν
κακοβούλων ἐνεργειῶν τῶν πολεμίων τῆς ἐσωτερικῆς
τάξεως, πάντα ταῦτα δεινῶς ἐπέδρασαν ἐπὶ τῆς πολιτι-
κῆς τοῦ ἀνακτοβουλίου Πετροπόλεως καὶ ὁ ρωσικὸς
λαὸς τοσοῦτο τὴν καρδίαν ἐτρώθη, ὥστε τὰ αἰσθήματα
αὐτοῦ ἐπέδρασαν ἐπὶ τῆς ιδέας τῶν ἀνωτέρων κύκλων
καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν ἡ γνώμη τοῦ τηρῆσαι ψυχροτέ-
ραν πρὸς τὴν Γερμανίαν πολιτείαν, ἥς συνέπεια δύνα-
ται νὰ θεωρηθῇ καὶ ἡ μέχρι τοῦδε ἀναβολὴ τῆς ἀνταπο-
δόσεως τῆς ἐν Νάρβα ἐπισκέψεως τοῦ Γερμανοῦ μονάρ-
χου πρὸς τὸν τσάρον. Μετὰ τὸ γεγονὸς τοῦτο δις Ἀλέ-
ξανδρος ὁ Γ' εἰς Κοπεγχάγην μετέβη καὶ πέρυσιν δις
διῆλθε τὴν Γερμανίαν κατὰ τὸν θάνατον τῆς ἀειμνήστου
βασιλοπαιδὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ μεγάλης δονκίσσης τῆς
Ρωσίας Ἀλεξάνδρας, ἀπέσχεν ὅμως τῆς ἀνταποδόσεως
παρὰ τὸ λεπτὸν τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ, πιστῶς τηροῦν-
τος τὰ ὑπὸ τῆς διεθνούς ἐθιμοτυπίας ἐπιβαλλόμενα κα-
θήκοντα καὶ οὐδέποτε ἀποστέργοντος τὴν ἀκριβὴ αὐτῶν
ἐκπλήρωσιν. Ἡ μετ' ἐπιτάσεως λοιπὸν διάδοσις τῆς φή-
μης περὶ ἀνταποδόσεως τῆς ἐπισκέψεως τοῦ αὐτοκράτο-
ρος Γουλιέλμου οὐ μικρὸν συμβάλλεται εἰς τὸν σχηματι-
σμὸν τῆς πεποιθήσεως ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ αὐτοκράτορος
Ἀλεξάνδρου, πραγματούμενον ἐπὶ τῇ εἰς Κοπεγχάγην
ἐπικειμένῃ μεταβάσει ἐνεκα τῶν χρυσῶν γάμων τοῦ ἐ-
στεμμένου πενθεροῦ, δὲν εἶναι ὅλως ἀσχετον πρὸς τὴν
πολιτικὴν καὶ ὅτι κατὰ τὴν συνέντευξιν ἀνταλλαγῆσον-

ται ἴσως ιδέαι καὶ ἐξηγήσεις, διασαφηνίζουσαι τὰς ὑφ' ἐστῶσας διαφωνίας ἐν τῇ πολιτικῇ τῶν δύο κρατῶν καὶ συντελούσας εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν σχέσεων, καίτοι, ἢ συνέντευξις, ἐξεταζομένη κατὰ βάθος, ἰδιωτικὸν ὅλως ἀποτελεῖ γεγονός, ἐπιδρῶν μᾶλλον ἐπὶ τῶν ἀμοιβαίων συμπαθειῶν τῶν δύο αὐτῶν ἢ ἐπὶ τῶν πολιτικῶν διαφωνιῶν τῶν δύο κυβερνήσεων. Ὅτι δὲ ἡ προσδοκωμένη συνέντευξις θεωρεῖται ὡς ἔχουσα καὶ πολιτικὴν σημασίαν ἐξάγεται καὶ ἐκ τῆς παρατηρουμένης τάσεως πρὸς μείωσιν τῆς σημασίας καὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν διεξαγομένων πολεμικῶν παρασκευῶν οὐ μόνον ἐν τοῖς δυοῖν τούτοις ἐνδιεφερομένοις κράτεσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς μεγάλαις δυνάμεσι καὶ αὐτοῖς ἐτι τοῖς κρατιδίαις.

Καὶ ὄντως αἱ ἀπανταχοῦ διεξαγόμεναι προπαρασκευαὶ καὶ τὰ μελετώμενα σχέδια τοιοῦτον φέρουσι χαρακτηριστῆρα, ὥστε εὐχερῶς ἠδύναντο νὰ παρασταθῶσιν ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις κερδοσκοπῶν καὶ ὑπὸ τοῦ διπλωματικοῦ ἐν γένει κόσμου ὡς κακὸς οἰωνὸς καὶ ὡς προανάκρουσμα δεινοῦ καὶ ἐπικειμένου πολέμου, ἀνατρέποντος τὴν κρατοῦσαν ἐν Εὐρώπῃ κατάστασιν καὶ συνεπαγομένους τὴν ἐπὶ μᾶλλον δεινῶσιν τῆς ἡδὴ ἀνυποίστου οἰκονομικῆς ἐν τῇ Δύσει καταστάσεως, ἥς συνέπεια ἄμεσος εἶναι ἢ κατὰ τοῦ κεφαλαίου διεξαγομένη πάλιν τῆς ἐργασίας, ἢ ἀνασκάλευσις τῶν κοινωνικῶν ζητημάτων, ἢ ἀνατροπὴ τῆς κοινωνικῆς θέσεως τῶν πραγμάτων. Ἐν μὲν τῇ Ρωσίᾳ μεγάλη καταβάλλεται μερίμνα περὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐν τοῖς δυτικοῖς μεθορίοις φρουρῶν, περὶ τὸν πληρέστερον ἐξοπλισμὸν τῶν φρουρίων, περὶ τὴν τελεσφόρον καταπολέμωσιν τῆς διεξαγομένης δεινῆς τῇ ἀληθείᾳ κατασκοπείας, ἥς ἔνεκα καὶ αἱ παρὰ τὰ φρούρια μοναὶ τῶν μὴ ὀρθοδόξων διαλύονται, ἐν δὲ τῇ Γερμανίᾳ συντόμως ἐπιταχύνεται ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἐν Πρωσίᾳ σιδηροδρομικοῦ συμπλέγματος, ἐν Γαλλίᾳ ὁ κ. Φρεσινὲ ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως τῶν πρὸς τὰς Ἀλπεῖς μεθοριακῶν φρουρῶν, ἐν Αὐστρίᾳ σκέψις γίνεται περὶ αὐξήσεως τοῦ ἐν Γαλικίᾳ στρατοῦ καὶ περὶ ναυπηγήσεως νέων θωρηκτῶν πρὸς πολλαπλασιασμὸν τῶν ὑπαρχόντων, ἐν Ἀγγλίᾳ μετ' ἐπιμονῆς ζητεῖται ἡ ἀνοργάνωσις τοῦ στρατιωτικοῦ συστήματος, ὅπερ σφοδρότατα κατακρίνουσιν ἐξοχοὶ στρατιωτικοὶ καὶ πολλὰ ἐτι τῶν μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, ἐν Βελγίῳ ἐπιηφιζέται νέα συμπληρωματικὴ πίστωσις ὑπὲρ τῶν ὀχυρωμάτων τοῦ Μεύσιος καὶ ἐν ἄλλαις τέλοσ χώραις ἕτερα θεσπίζονται στρατιωτικὰ μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ἀμυντικοῦ αὐτῶν συστήματος. Ἐν ἄλλαις περιστάσεσι τὰ λαμβανόμενα στρατιωτικὰ μέτρα μεγάλως ἠθελον ἀνησυχῆσαι τοὺς ἐν Εὐρώπῃ διπλωματικούς κύκλους καὶ παράσχει ἀφορμὴν εἰς διαφόρους εἰκασίας, ταραττούσας τὴν διάνοιαν τῶν λοιπῶν τάξεων, ἐκφοβιζομένων ἐκ τοῦ φάσματος τῆς χρησιμοποίησεως τῶν ἐν τοῖς μεθορίοις συγκεκεντρωμένων μεγάλων καὶ φοβερῶν ἀνθρωπίνων ὀγκῶν ἀλλ' ἢ μετ' ἐπιτάσεως διάδοσις τῆς περὶ συνεντεύξεως τῶν δύο αὐτοκρατόρων φήμης, ἣν μάτην πειρῶνται νὰ θέσωσιν ἐν ἀμφιβολίᾳ οἱ ἄγαν ἐξηγούμενοι Γερμανοὶ καὶ τὰς ιδέας αὐτῶν ἐξυπηρετοῦντα ὄργανα, οὐκ ὀλίγον συντελεῖ εἰς τὴν μείωσιν τῶν συλλαμβανόμενων φόβων ἐπὶ ταῖς πολεμικαῖς προπαρασκευαῖς καὶ εἰς τὴν καθηνύχασιν ἐν μέρει τῆς κοινῆς γνώμης, διαβλεπόνσης ἐν τῇ πραγματώσει τοῦ τῆς συνεντεύξεως Ἀλεξάνδρου καὶ Γουλιέλμου σχεδίου ἀρκούντως ἰσχυρὸν σύμπτωμα συνεννοήσεως τῶν δύο κυβερνήσεων καὶ διασαφηνίσεως τῶν ὑφισταμένων διαφωνιῶν, αἵτινες

ἐπὶ μακρὸν παρατεινόμεναι ἐπιβάλλουσι κατ' ἀνάγκην τὴν διὰ τῶν ὀπλῶν ἐξομάλισιν ἀντὶ τῆς δι' εἰρηνικῶν μέσων, ἣν εὐχονται σύμπας ὁ ἐν Εὐρώπῃ πολιτικὸς κόσμος καὶ πάντες οἱ σταθμίζοντες τὰς συνεπειὰς δεινῆς καὶ ἀμειλίκτου πάλης.

Ἀλλὰ καὶ τὰ κοινωνικὰ ζητήματα οὐχὶ ἐλάσσονα ἐπισπῶνται τὴν προσοχὴν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κόσμου, φοβουμένου μὴ ἡ 1 προσεχοῦς μαῖου ἀποβῇ τὸ σύνθημα δεινοῦ καὶ φοβεροῦ κλονισμοῦ τοῦ ὑφισταμένου νῦν κοινωνικοῦ οἰκοδομήματος. Ἐν τοῖς πλείστοις σχεδὸν τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν τοσαύτη διενεργεῖται πάλιν κατὰ τῶν κρατούντων θεσμῶν, τοσαύτη ἐκδηλοῦται μὴνις ἐναντίον τοῦ κρατούντος κοινωνικοῦ συστήματος, ὥστε αἱ διάφοροι κυβερνήσεις ἐν ἀγνοίᾳ σχεδὸν τοῦ πρακτικοῦ διατελοῦσι πρὸς ματαίωσιν τῶν ὑπὸ τῶν πολεμίων τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως παρασκευαζομένων ἐνεργειῶν. Γαλλία καὶ Ἰσπανία ἰδίᾳ διατελοῦσιν ὑπὸ τὸ κράτος τῶν τοιοῦτων ἐνεργειῶν, ὡς ἐξεστὶν εἰκάσαι ἐκ τῶν λαμβανομένων μέτρων ἐν τοῖς κυριωτέροις βιομηχανικοῖς καθιδρύμασιν, ἐν τοῖς ὀπλοποιεῖσι καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἐν γένει καταστάμασιν, ὅπου διεξάγεται μεγάλη ὑπὲρ τῶν κυβερνητικῶν σχεδίων ἐργασία. Ἀλλὰ καὶ ἐν Γερμανίᾳ τὰ πράγματα βαίνουνσιν οὐχὶ τοσοῦτον εὐαρέστως ὡς καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπου, σὺν τῷ κινήματι τῶν πολεμίων τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως, ὑπάρχει καὶ τὸ τῶν ἐργατῶν, τὸ ἀπειλοῦν καὶ αὐθις διαστάσεις ἔνεκα τῆς προσεγγίσεως τῶν γενικῶν ἐκλογῶν, τῶν διεξαχθησομένων κυρίως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διεκπεραιώσεως σπουδαίων ἐργασιῶν πρὸς προμήθειαν μὲν ἀφθόνου ὑδατος εἰς τὴν πρωτεύουσάν, πρὸς ἀνακούφισιν δὲ τῶν δεινοπαθημάτων τῶν ἐργατῶν, στενόντων ὑπὸ τὸ βάρος τῆς γλίσχρου μισθοδοσίας καὶ τῆς ἐλλείψεως ἐργασίας πολλάκις πρὸς προμήθειαν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων. Τὸν νοῦν τῶν κυβερνήσεων ἐν ἀπάσαις ταύταις ταῖς χώραις ταράσσει ἰδίᾳ ἡ προσεγγίζουσα 1 μαῖου, ἡ κατ' ἐξοχὴν αὕτη ἡμέρα τῶν ἐργατικῶν τάξεων, ἥς τὰ ἀποτελέσματα τοσοῦτο πτοοῦνται αἱ κατὰ τόπους διοικητικαὶ ἀρχαί, ὥστε ποῦ μὲν ἐνισχύθησαν τὰ ἀστυνομικὰ σώματα, ποῦ δὲ ἀπεστάλη καὶ ἐφιππος χωροφυλακὴ πρὸς περιφρούρησιν τῆς τάξεως καὶ ἐξασφάλισιν τῆς ἡσυχίας. Ἡ προσεχὴς 1 μαῖου προμηνύεται κατὰ τὰς ιδέας τῶν ἐν τοῖς πράγμασι καὶ ἀναλόγως τῶν λαμβανομένων ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ἀρχῶν μέτρα πολλῶν δεινότερα τῆς περυσινῆς, καίτοι δὲ εἶναι ἀπίθανον τὸ νὰ παρέλθῃ ὡς ἡ 1 μαῖου 1891, ἡ εἰς πολλοὺς μὲν φόβους ἐμβάλλουσα τὰς κυβερνήσεις, ἀλλὰ καὶ οὐδὲν σχεδὸν ἐπενεγκούσα γεγονός, δικαιολογοῦν τοὺς φόβους τούτους.

Ὑπὸ τὴν ἐποχὴν δὲ τῶν κυρίως ἐσωτερικῶν γεγονότων ἡ Ἰταλία τὴν πρώτην κατέχει θέσιν ἔνεκα τῆς ἐπεληθούσης ἐν αὐτῇ ὑπουργικῆς κρίσεως διὰ τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Ρουδίνη ὑπουργείου. Καὶ ναὶ μὲν ὁ μαρκήσιος προσεκλήθη καὶ πάλιν ν' ἀνασχηματίσῃ τὸ νέον ὑπουργεῖον καὶ μικροῦ δεῖν ἐξεπλήρου τὴν ἐντολὴν αὐτοῦ διὰ τοῦ σχηματισμοῦ ὑπουργείου, οὗ ὁ κατάλογος ὑποβληθεὶς εἰς τὴν Α. Μ. τὸν βασιλέα, ἐξηγγέλην ὡς ὀριστικός, ἀλλ' ἐν τελευταίᾳ ὥρᾳ προσέκρουσε κατὰ δυσχερειῶν καὶ τὸ ὡς τετελεσμένον παρουσιασθὲν γεγονός ἀπεδείχθη ὡς πρόωρον. Ἀνομολογητέον ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ μαρκησίου δὲν δύναται νὰ ἐκπληρωθῇ τοσοῦτον εὐχερῶς ἔνεκα τῆς σοβαρότητος τῶν δυσχερειῶν, καθ' ὧν προσκροῖται τὸ ἔργον τῆς ὁμοφωνίας καὶ συνεννοήσεως τῶν νέων μελῶν τοῦ ὑπουργείου, ἄλλων μὲν ζητούντων οἰκονομίας καὶ καταδικαζόντων ἐπομένως τὴν ἐκτέλεσιν

τῶν σχεδιαζομένων μεταρρυθμίσεων ἐν τῷ στρατῷ, ἁλ-
λων δὲ κατακρινόντων τὸ τοιοῦτο σύστημα οἰκονομίας
καὶ ἀξιούντων ὅπως αἱ οἰκονομίαι γείνων ἐν ἑτέροις
κεφαλαιοῖς τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ μὴ θιγῇ οὕτω τὸ
ἀμυντικὸν σύστημα τοῦ βασιλείου καὶ ὁ στρατιωτικὸς
αὐτοῦ ὄργανισμός, ὁ ἐπιβάλλων θυσίας ἀναλόγως τῶν
περιστάσεων, ὑπὸ τὰς ὁποίας διατελεῖ σήμερον ἡ Εὐ-
ρώπη. Καὶ ἀληθῶς αἱ πολεμικαὶ δαπάναι ἀπερρόφησαν
ἀπάσας σχεδὸν τὰς προσόδους τοῦ βασιλείου, τοῦτο δὲ
καθорὼν καὶ ὁ τοῦ κ. Κρίσπν διάδοχος ἐγνώ νὰ παραι-
τηθῇ τὴν πραγμάτων ἐνίων στρατιωτικῶν σχεδίων καὶ
νὰ διανοηθῇ τὴν θέσπισιν ἑτέρων οἰκονομικῶν μέτρων,
συγκειμένων ἐκ νέων φόρων καὶ δασμῶν ἐπὶ τινῶν ἐμπο-
ρευμάτων καὶ προϊόντων τῆς χώρας. Ταῦτοχρόνως ὁ
μαρκήσιος Ρουδίνης ἔσπευσε νὰ μεταβάλῃ τὴν λίαν
προστατευτικὴν αὐτοῦ πολιτικὴν ἐν ταῖς πρὸς τὴν Ἑλ-
βετίαν ἐμπορικαῖς διαπραγματεύσεσιν ἀποτελεσματὶ δὲ
τῆς μεταβολῆς ταύτης τυγχάνει καὶ ἡ κύρωσις τῆς πρὸς
τὴν μικρὰν ταύτην δημοκρατίαν ἐμπορικῆς συνθήκης,
ἧς τὴν σημασίαν καὶ σπουδαιότητα μεγάλως ἐξαίροντες
οἱ περὶ τὸν πρωθυπουργὸν πειρῶνται νὰ παραστήσωσιν
ὡς ἀντιστάθμισμα τῆς ἐκ τῆς διακοπῆς τῶν πρὸς γαλλι-
κὴν δημοκρατίαν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν προσγινομέ-
νης βλάβης εἰς τὸ τῆς χερσονήσου ἐμπόριον.

Ὑπὸ τὴν ἐποψὴν δὲ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων ὁ μαρ-
κήσιος Ρουδίνης δύναται νὰ ἐπιδείξῃ τὴν ἐξομάλι-
σιν τῆς πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῆς Οὐασινγκτόνος διαφω-
νίας ἐν τῷ ζητήματι τῶν ἐν τῇ Πολιτείᾳ τῆς Νέας Αὐ-
στραλίας παθόντων Ἰταλῶν κατὰ μάρτιον τοῦ παρελθόν-
τος ἔτους. Ἡ ἐξομάλισις φαίνεται μὲν ἱκανοποιητικὴ
ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς οἰκογενείας τῶν θανατωθέντων κατὰ
τὸν νόμον τοῦ Αἰνς, ἀλλὰ δὲν ἔχει τοιοῦτον χαρακτῆρα
καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως. Ἡ κυ-
βέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, πληρώσασα τὴν αἰ-
τηθεῖσαν ἀποζημίωσιν, ἐδήλωσεν ὅτι πράττει τοῦτο ἐκ
μεγαθυμίας καὶ ὅτι τοῦ λοιποῦ ἥκιστα εὐθύνεται ἐπὶ τῇ
ἐπαναλήψει παραπλησίων γεγονότων ἐν οἰαδίτῃνι πολ-
ιτεία· τὸ τελευταῖον τοῦτο ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν ἄρνη-
σιν πάσης ἐγγυήσεως ἀσφαλείας ὑπὲρ τῶν ἰταλῶν ὑπη-
κόων, τῶν διαβιούντων εἰς τὰ ἀποτελοῦντα τὴν μεγάλην
ἀμερικανικὴν δημοκρατίαν κράτη, ἀλλ' ὁ μαρκήσιος
Ρουδίνης, ἀδυνατῶν νὰ πολιτευθῇ ἄλλως, ἠναγκάσθη
νὰ θεωρήσῃ ὡς ἀποχρῶσαν τὴν χορηγηθεῖσαν ἱκανο-
ποίησιν καὶ νὰ διατάξῃ πῶ ἐν Οὐασινγκτόνι ἀντιπροσώ-
πῳ τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς τέως
διακεκομμένας πρὸς τὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Ἀρισὼν δι-
πλωματικὰς σχέσεις.

Ἐν Γαλλίᾳ τὰ ἀποικιακὰ ζητήματα ὑπὲρ τὸ δέον
ἀνησυχοῦσι τὴν κυβέρνησιν τῆς δημοκρατίας, ἀγνοοῦ-
σαν ὁποῖον τὸ πρακτεὸν ἀπέναντι τοῦ διλήμματος τοῦ
ἱκανοποιῆσαι τὰς εὐχὰς τῶν πολέμιων τῆς κυβερνήσεως,
ζητούντων λόγον τῶν πεπραγμένων ἐν ταῖς ἀξένοις τῆς
μαῦρης ἡπείρου χώραις, καὶ τοῦ ἐπαναγαγεῖν τὴν τάξιν
καὶ τὴν ἡσυχίαν ἐν ταῖς διὰ τοσούτων μόχθων καὶ θυσιῶν
προσκτηθείσαις χώραις. Καὶ ἀληθῶς οἱ ριζοσπαστικοί,
οἵτινες τέως συνεμάχουν τοῖς δημοκρατικοῖς πρὸς τελε-
σφόρον καταπολέμησιν τῆς ὕδρας τοῦ βουλανξερισμού,
ἤδη τὸν ἀγῶνα αὐτῶν συνεταῦτισαν μετὰ τοῦ τῶν βασι-
λοφρόνων ἐν τῷ ἀποικιακῷ ζητήματι καὶ ἀναμασῶσιν
ὅσα ἄλλοτε, ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας τοῦ κ. Γουλίου
Φερρύ, προσήγον ἐπιχειρήματα πρὸς ματαίωσιν τῶν ἀποι-
κιακῶν αὐτοῦ σχεδίων ἐν τῇ βορείῳ Ἀφρικῇ καὶ ἐν τῇ
ἄκρᾳ Ἀνατολῇ. Ἡ μὲν τῶν κυβερνητικῶν πολέμιων,

οὐδένα χαλινὸν ἔχουσα, τοσούτον ἐξωθεῖ αὐτοὺς, ὥστε
οὔτοι ἀποτολμῶσι νὰ διατείνωνται ὅτι αἱ μὲν λοιπαὶ τῆς
Εὐρώπης κυβερνήσεις, αἱ ἀποδυνάμειαι εἰς τὸ στάδιον
τῶν ἀποικιακῶν κτήσεων, κατῳρθώσαν νὰ προσκτήσων-
ται χώρας γονίμους καὶ πλουσίας, ἡ δὲ κυβέρνησις τῆς
δημοκρατίας χώρας ξηράς, ἀγόνους, ἐχούσας ἀνάγκη
τῆς χρηματικῆς βοηθείας τῆς μητροπόλεως καὶ
καθυποβαλλούσας ταύτην εἰς μεγάλας ἐπομένως θυ-
σίας ὅτε χρηματικὰς πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἐπιτοπίων
ἀναγκῶν καὶ ὅτε εἰς ἀνθρώπους πρὸς διατήρησιν τῆς
ἀσφαλείας τῶν ἐγκατεστημένων ἐν αὐταῖς γάλλων καὶ
ξένων ὑπηκόων. Μάτην οἱ ἐν τοῖς πράγμασι πειρῶν-
ται ν' ἀνασκευάσωσι τὰ ἐπιχειρήματα τῶν πολέμιων
αὐτῶν καὶ νὰ πείσωσι τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν
ὅτι τὰ ἐπελθόντα ἐσχάτως τελευταῖα γεγονότα καὶ τὰ
ἐπαναστατικὰ κινήματα τῶν Βεχανζὲν καὶ ἄλλων φυ-
λάρχων τῆς Δαχομαῖης στεροῦνται τῆς ἀποδοθείσης
αὐτοῖς σημασίας καὶ σοβαρότητος καὶ ὅτι τὰ ληφθέν-
τα ἤδη μέτρα πλέον ἢ ἐπαρκῇ τυγχάνουσιν εἰς τὴν
καταστροφὴν τῶν εἰρημένων κινήματων. Ὁ κ. Λουμπὲ
δραστηρίως ἐργάζεται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ὡς τεκ-
μηριοῦται καὶ ἐκ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπ' αὐτοῦ συμβου-
λίου πρὸς ταχεῖαν ἐναρξιν τῶν ἀπαιτούμενων στρατιω-
τικῶν ἐνεργειῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἀξιωματικῶν τοῦ
ναυτικοῦ· φαίνεται ὅμως ὅτι πάντα ταῦτα δὲν θὰ ἱκανο-
ποιήσωσι τοὺς ριζοσπαστικοὺς καὶ βασιλόφρονας καὶ διὰ
τοῦτο δὲν εἶναι ἀπίθανον ὅτι σφοδραὶ ἐπικεῖνται συζη-
τήσεις ἐν τῇ ἐθνικῇ ἀντιπροσωπείᾳ.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ὡσαύτως τὰ ἐν Ἀφρικῇ διεξαγόμενα
ἀποικιακὰ ζητήματα δὲν ὑπολείπονται τὴν σπουδαιότη-
τα τῶν ἐν τῇ αὐτῇ ἡπείρῳ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς Γαλλίας
διαδοματιζομένων. Ἐν Νυασαλάνδῃ τὸ ἀποικιακὸν κρά-
τος τῆς μεγάλης Βρετανίας διατρέχει σοβαρὸν κίνδυνον
συνεπείᾳ τῆς ἀποτυχίας τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ ἐν Ζαν-
ζιβάρῃ ἄγγλου ἀρμοστοῦ πρὸς ἀπολύτρωσιν τῶν ὑπὸ
τῶν ἰθαγενῶν συλληφθέντων αἰχμαλώτων· ἡ ἀποτυχία
τῶν καταβληθεισῶν προσπαθειῶν θεωρεῖται ὡς προανά-
κρουσμα σοβαρωτέρων ἐνεργειῶν καὶ ἐντεῦθεν ἐρμηνεύε-
ται ἡ τῆς κυβερνήσεως τῆς ἀνάσσης Βικτωρίας σπουδὴ
πρὸς κοινὴν μετὰ τῆς Γαλλίας ἐν Ἀφρικῇ ἐνέργειαν
κατὰ τῶν διακυβευόντων τὸ ἀποικιακὸν αὐτῶν κράτος ἐν
τῇ ἡπείρῳ τούτῃ.

Ἐν Αὐστρίᾳ αἱ ἐσωτερικαὶ περιπλοκαὶ ἐπιτείνονται
ἐνεκα τοῦ φυλετικοῦ μίσους τῶν Τσέχων καὶ Γερμανῶν
καὶ ἐνεκα τῆς δεινουμένης οἰκονομικῆς τῶν πραγμάτων
καταστάσεως. Ταῦτοχρόνως αἱ ἐνέργειαι τῶν ἐργατῶν
ἐκφοβίζουν ἐτι μᾶλλον τὴν κυβέρνησιν, ἠναγκασμένην,
πρὸς τοῖς λοιποῖς ζητήμασι, νὰ σκέπτηται καὶ περὶ τῆς
προλήψεως τῶν συνεπειῶν τῆς 1 μαΐου.

Ἐν Ἑλλάδι δὲ ἡ προσοχὴ στρέφεται περὶ τοὺς ἐκλο-
γικοὺς συνδυασμοὺς, περὶ τὰς ἐκλογικὰς περιοδείας καὶ
περὶ τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα τῆς 3 προερχοῦς
μαΐου, καθ' ἣν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καλεῖται νὰ ρίψῃ μαύ-
ρον ἢ λευκὴν ψῆφον ἐπὶ τῇ παρὰ τοῦ βασιλέως χρησι-
μοποιήσει τῶν συνταγματικῶν προνομίων καὶ ν' ἀπο-
δείξῃ κατὰ πόσον ἐκτιμᾷ τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ θυσίαν τῆς
Α. Μεγαλειότητος.